

РЕШЕНИЕ

№ 1026

гр. София, 18.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 18.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **8624** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и следващите от Административно -процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на Л. Ц. И., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], срещу мълчалив отказ на Министъра на младежта и спорта да се произнесе по заявление с вх. № 14-00-808 / 30.07.2020 г. за възстановяване на предишната длъжност, на основание § 7 от ПЗР на ЗДСл, като Главен секретар на Министерство на младежта и спорта.

Жалбоподателката, чрез адв. Г., излага съображения за това, че отказът е незаконосъобразен и в противоречие с § 7 от ПЗР на ЗДСл. Иска се неговата отмяна като и задължаване на Министъра на младежта и спорта да възстанови служебното правоотношение на жалбоподателката.

Ответникът по жалбата – Министърът на младежта и спорта, чрез юрк. С., в писмена молба оспорва жалбата, счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, платен от жалбоподателката и иска намаляването му, и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призован, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства,

приема за установено следното от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

По делото не е спорно, че жалбоподателката Л. Ц. И. към май месец 2017 г. е изпълнявала длъжността Главен секретар на Министерство на младежта и спорта. Със заявление вх. № ЧР-17-92 / 25.05.2017 г. до Министъра на младежта и спорта е поискала поради назначаването ѝ на длъжност Началник на кабинета на Министъра на икономиката на основание чл.103, ал.1, т.1 от Закона за държавния служител и § 7 от ПЗР на същия да бъде прекратено служебното ѝ правоотношение, считано от 26.05.2017 г. В същата молба е посочено, че заявява желанието си, след прекратяване на пълномощията ѝ в Министерство на икономиката да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност – Главен секретар на Министерство на младежта и спорта. Със Заповед № ЧР-17-484 / 25.05.2017 г. на Министъра на младежта и спорта е прекратено служебното ѝ правоотношение, считано от 26.05.2017 г., на основание чл. 103, ал. 1, т. 1, чл. 108 от ЗДСл и § 7 от ПЗР на ЗДСл.

По силата на Трудов договор № РЧ-Н-38 / 26.05.2017 г. между г-жа Л. И. и Министъра на икономиката, жалбоподателката е изпълнявала длъжността Началник на кабинета на Министъра на икономиката.

Със Заповед № КВ-177 / 08.08.2018 г. на Министър – председателя на РБ на основание чл.108, ал.2 от Конституцията на РБ, чл.19а, ал.1 и чл.23, ал.6 от Закона за администрацията е била назначена на длъжността Заместник – министър на икономиката, а със Заповед № КВ-276 / 22.07.2020 г на същия административен орган и на основание чл.108, ал.2 от Конституцията на РБ, чл.19а, ал.2 и чл.23, ал.6 от Закона за администрацията е освободена от тази длъжност.

На 30.07.2020 г. е подадено процесното заявление вх. № 14-00-808 / 30.07.2020 до Министъра на младежта и спорта с искане за възстановяване на предишната длъжност, на основание § 7 от ПЗР на ЗДСл, като Главен секретар на Министерство на младежта и спорта.

Министърът не се е произнесъл, предвид което е формиран и обжалваният в настоящото производство мълчалив отказ.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, с право и интерес от оспорването, срещу мълчалив отказ, който подлежи на съдебен контрол и обжалван в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Заявлението е адресирано до компетентен административен орган – органа по назначаване, който за главния секретар на министерството е именно министърът.

Съгласно § 7 от ПЗР на ЗДСл : „(1) Държавен служител, който бъде избран за народен представител, министър, кмет или бъде назначен за областен управител или бъде избран или назначен за едноличен орган на власт, негов заместник или член на колегиален орган на власт, има право след прекратяване на пълномощията му да заеме предишната си длъжност. За времето на отсъствието му на същата длъжност може да бъде назначено друго лице като заместник. В случаите, когато тази длъжност е закрыта, на лицето се предлага друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в същата администрация.

(2) Правата по ал. 1 имат и членовете на политическите кабинети, съветниците и експертите към тях.“

Жалбоподателката е било освободена от заеманата от нея длъжност на Главен

секретар ва Министерството на младежта и спорта във връзка с назначаването ѝ и последователно изпълнение на длъжност Началник на политическия кабинет на Министъра на икономиката / лице, визирано в § 7, ал.2 от ПЗР на ЗДСЛ/ и на Заместник – министър на икономиката / заместник на едноличен орган на власт по смисъла на § 7, ал.1 от ПЗР на ЗДСЛ/.

Следователно, същата има правото по цитираната разпоредба след прекратяване на пълномощията да заеме предишната си длъжност, като за времето на отсъствието на същата длъжност може да бъде назначено друго лице само като заместник, а в случаите, когато тази длъжност е закрыта, на лицето се предлага друга равностойна длъжност по служебно правоотношение в същата администрация.

Посочената норма е гаранция за правото на държавния служител след прекратяването на изборната длъжност да продължи да упражнява предишната държавна служба.

В съответствие с тази разпоредба, жалбоподателката, след прекратяване на правомощията си като Заместник – министър на икономиката е подала заявление за възстановяване на заеманата предишна длъжност като Главен секретар на Министерство на младежта и спорта. Длъжността на Главен секретар очевидно не е закрыта, поради което органът по назначаването в лицето на Министъра на младежта и спорта е бил длъжен да издаде заповед за възстановяването ѝ на тази длъжност, като прекрати правоотношението със заместника ѝ.

Налице са всички законови предпоставки на нормата на § 7 от ПЗР на ЗДСл и заявлението за възстановяване на предишната длъжност е следвало да бъде удовлетворено. Произнасянето в този смисъл е задължително и произтича от закона, а не зависи от волята и преценката на органа по назначаването.

Непроизнасянето в срок по подаденото заявление формира мълчалив отказ на органа по назначаването, който е незаконосъобразен и в противоречие с разпоредбата на § 7 от ПЗР на ЗДСл.

Съдебната практиката в този смисъл е безпротиворечива /виж. напр. Решение № 433 от 15.01.2015 г. на ВАС по адм.д. № 3508 от 2014 г., V о., Решение № 9905 от 16.07.2010 г. на ВАС по адм.д. № 16630 от 2009 г., V о./

Мълчаливият отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а заявлението – да се изпрати на Министъра на младежта и спорта за произнасяне, при спазване на указанията по тълкуването на закона в настоящето съдебно решение.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Ц. И., ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], мълчалив отказ на Министъра на младежта и спорта да се произнесе по заявление с вх. № 14-00-808 / 30.07.2020 г. за възстановяване на предишната длъжност, на основание § 7 от ПЗР на ЗДСл, като главен секретар на Министерство на младежта и спорта.

ИЗПРАЩА преписка на Министъра на младежта и спорта за произнасяне по заявлението, съгласно дадените указания по тълкуване и прилагане на закона в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: